

Sex år

researcher | 19 Maj, 2005 08:55

Tidigt imorse blev sonen uppvaktad på sexårsdagen. Han har nog aldrig fått så mycket presenter:

- Två datorspel: Bionicle och Pettson och Findus "Spökskrämmarmaskinen"
- Två handkontroller till datorspel (en till pappa :))
- Bioniclebok
- Sista boken i Rut och Knut tittar ut-serien
- En safarierpedition med tuffa gubbar och gummor med stora pistoler (från Terrorprinsessan)
- Stor legobyggsats - racerbil.
- Stor Bionicle-byggsats.
- Tvåhundra spänn.

Det är fascinerande. Solstickan är sex år gammal. I höst börjar han förskoleklass.

Inte undra på att man har ångest...

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Skräp.

researcher | 18 Maj, 2005 08:38

Idag är ingen bra dag.

Den borde slängas på soptippen.

Helst i brännbart,

så att den inte kan förgifta andra dagar.

Och att återvinna den vore rejält dumt.

Idag är en sån där dag.

En dag som helst ska gå riktigt,

riktigt fort.

Fortare än ljuset,

ljudet och själens tanke.

Jag mår illa av smärtan.

Jag mår illa av alltihop.

Jag vill bara bort.

Så långt bort att jag försvinner bakom horisonten.

Jag mår illa av tårarna som aldrig kommer.

Jag mår illa av att alltid vara stark.

Med huvudet nedböjt,

som en tjur på fäktarbanan,

rusar mot det höjda svärdet.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Det har varit en fin helg i Västerås

researcher | 15 Maj, 2005 23:50

Utsikt från svärföräldramas stuga/hus. Släkträff. Terrorprinsessan har blivit förälskad i en liten terrier. Västerås från sin bästa sida på Tidö-Lindö. En bra dag. Trots allt.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(1\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Vackert på ön

researcher | 14 Maj, 2005 23:51

Det är vackert här på ön.

Barnen mår bra. HS är tillfreds.

Rofyllt idag. Imorgon blir det rätt kaotiskt - den dagen den sorgen.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Äntligen!

researcher | 12 Maj, 2005 23:07

Jag är klar med formuläret. Nu är det bara en testkörning som behövs men den får vänta till imorgon... Nu är jag trött. Nu vill jag gå och sova men först måste jag packa ihop båda datorerna.

Godnatt.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Hångla upp Adobe

researcher | 12 Maj, 2005 09:13

IT-nissen har förklarat att det är beställt en uppgradering. Men den kommer i en låda - dvs. **om en vecka!**

Man borde hångla upp Adobe i brygga. Är det inte meningen att det ska gå fort att köpa program? Vi snackar 2005! Inte då. Adobe har sina egna idéer. Trots att vi har skivan, trots att det enda vi behöver är en licensnyckel (som alltid ligger på nätet när det gäller dem) så måste vi vänta på en låda... en skiva till. Varför? Jo, för deras system klarar inte av att vi köper en enda licens...

Nu ska jag begrava mig i jobbet och ett antal gånger svära över datorer, IT-nissar och *mammuföretag* i software-branschen.

Dagens musikval blir:

Arch Enemy

Dark Tranquility

Amorphis

Cradle of Filth

At The Gates

In Flames

Therion

Dark Sanctuary

(Dimmu Borgir hade passat utmärkt men de ligger i andra datorn...)

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Nöden har Ingen ©

researcher | 12 Maj, 2005 08:37

Nu sitter man med två datorer för att kunna jobba. Imorgon är det deadline och tjaftet runt Acrobatlicenserna gör att jag missat en hel dag. Så det får bli jobb på gammeldatorn, den privata med en äldre licens för Acrobat.

Vad jag håller på med. Interaktiva formulär, en e-workshop för en kund. Helst skulle jag vilja ha enkla program att göra det här direkt på nätet och kunna samla in svaren i databaser men... det är en senare femma. När vi får råd tänker jag anlita någon flink php-kodare för ett antal projekt jag har i skallen.

Mitt stora problem är nu hur jag ska lyckas lägga upp jobbet på ett effektivt sätt. Jag måste göra själva grundstrukturen på den här datorn (vänster) men sedan göra formulär och pdf-formulär på den andra (höger). Problemet är att vi bara har *ett* nätverksuttag per rum...

Som det ser ut nu lär jag göra precis allt på den här datorn. Beroende på vad klockan är så får jag antingen bränna en CD (visst känns det verkligen nödvändigt att bränna en CD med högst en mb...) eller så är det ändå dags att åka hem och där har jag ju mitt trådlösa och kan hämta lite hit och dit.

Tänk vad allt hade varit lättare om jag fått rätt program från början.

Och IT-konsulten lyser med sin kommunikativa frånvaro. Han må vara rätt ok när det gäller själva tekniken men fasen om han inte har ett antal saker att förbättra i sina kommunikativa "skills". Och IT-ansvarig här på jobbet är en smula ointresserad. Jag vet vad jag avsåg mig när jag bad att få slippa IT-ansvaret. Undrar om han insett vad som ingår i det ansvaret.

Fast det ser onekligen lite tufft ut med två "lappar" på skrivbordet. Även om min privata kaffemugg lite förtar det intrycket :D

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(4\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Adobe – fortsättning

researcher | 11 Maj, 2005 18:06

Efter en halvtimme i telefonkö till supporten och med ett nytt nummer till tekniska supporten höll jag på att få hjärtinfarkt.

Tekniska supportens enda hjälp var att skicka en FAQ.

Den hjälpte inte alls.

Till slut tog jag till släggan. Avinstallerade rubbet och började om från början och då började jag ana ugglor i mossen:

Det är vår inhyrda IT-konsult som beställt fel program !!!!

Nu går jag hem...

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Jag hatar Adobel

researcher | 11 Maj, 2005 14:24

Deadline på fredag. Och så inser jag att jag bara har Acrobat Standard i datorn. Inga problem - jag har ju en uppgradering.

Först tokjaga efter ett serienummer. Och Adobes hemsida fungerar bara med Explorer. När jag hittar ett serienummer - det som är till just den skivan, beställt och betalt för. Då funkar det inte.

Serienumret funkar inte!!!!!!

Jävla nötter på Adobe... och de ska äga Macromedia hädanefter... Och vår IT-nisse är någonstans där mobiltelefoner inte fungerar...

Adobe har ett helt sjukt onlinelicensieringssystem. Inga nuffror på skivorna utan allt ska hämtas efter sjutusentrehundrafemtiofjorton inloggningar. Det pedagogiska gränssnittet lämnar mycket i övrigt att önska...

Frustrerande!

Så nu sitter jag här. Kommer ingenstans med ett jobb som hänger över mig. Jag ska göra en e-workshop med formulär och skit...

Kan nån sparka Bruce Chizen åt mig?

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(3\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Tuffa smällar

researcher | 11 Maj, 2005 09:20

Livet är märkligt. Det ger en sina smällar. Och förändringen sker konstant.

Jag känner inget längre. Det dog. Dödens död. Flammat ut. Askan kallnat.

Den andra. Dödar. Livet försvinner ur varje hörn. Ekar och inser.

Djävulen är mer Gud och Gud är en chimär av människans sökande efter existens.

Gräv djupare du. Jag går någon annanstans.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Ont i tinningarna

researcher | 10 Maj, 2005 16:22

Åter från Mora. En trevlig stad. Köpte mig en tumring till. PL Annika och jag gick en sväng på stan och hittade en klockaffär som gav 40 % på allt. Tjena. Jag hittade en Fossil som kunde blivit min för 600 balubas. Problemet är att jag spenderar dagarna skrivande på en laptop och då är klockor mest i vägen. Annika köpte en svinsnygg Dieselklocka till sin man.

Två bra kundmöten. Väldigt bra faktiskt. Det första renderade i mer jobb och det andra verkar kunna bli något bra det med.

Dags för möte med La Bossa Nova.

Ont i skalpen

researcher | 10 Maj, 2005 08:35

Jag känner mig en smula försvagad. Avtackning av en av AD:sarna på byrån igårkväll. Innan det en furiös produktion av två presentationer inför dagens resa norrut för kundbesök.

Muren var så hög

researcher | 08 Maj, 2005 00:32

...att den kvävde allt liv.

Den är nästan smärtsam, The Wall. Varenda bildruta känns som en ruta av mina mörka år. Och ensamheten. Önskan efter en far som aldrig var där. En överbeskyddande till och från neurotisk mor.

Alltid bygga muren högre och högre, alltid söka att försvara min existens. En existens som skulle vara definierad som min mor ville.

Och till slut. The Wasteland. Comfortably numb. Muren var så hög att den kvävde allt liv.

Slutet . Smärtan av att behöva spräcka muren. Hoppet i ett barn som tömmer ur innehållet ur en Molotovcocktail..

Mitt huvud spränger. Alla bilder. Idag överfölls jag av ett minne. Hat i min mors ögon. Jag vet inte när. Inte vad det handlade om. Bara hennes ord, drypande av äckel: "Du är en djävull" Jag vet bara att det hände. Ett minne som rörs upp. Ett minne som sipprar fram när medicinluddet börjar att avta.

Jag har byggt muren. Och har önskat att jag skulle byggt den mycket högre. Och jag blev mindre och mindre. En djävul i prästskjorta. Betala alla synder. Betala genom att offra mig själv.

Nu står jag naken. Allt är borta. Jag har redan gjort mig själv illa, försökt slå sönder allt och andra har slagit sönder annat.

Hur orienterar man sig i en helt ny värld utan väggar?

Jag missköter mig

researcher | 07 Maj, 2005 01:34

Jag missköter min andra blog. Researcher.se. Jag har tappat sugen lite. Jag är lite (obs. *lite*) trött på reklam.

Det skrämmer mig - det var så det började "förra gången". Att jag brann och brann slut. Men det kan också vara allt runtomkring. Mitt liv är egentligen fortfarande en enda röra. Känslor, hang-ups och saker som inte blir sagda.

Idag har jag pratat i sammanlagt tre timmar med en vän. Och att lyssna och reflektera över hennes liv ger också insikter i mitt eget. Det är ofta jag numera nynnar på Reeperbahns gamla "Det kalla kriget".

Min vän var modig idag. Hon ställde en person mot väggen. Hon är modigare än vad jag är. Jag är rädd. För att ta steget. Och det gör att jag lever mitt liv stående på ett ben (ni missade klyscha-varningen va?).

Tystnaden blir större och större. Från alla håll. Jag kommer alltid vara ensam varg. Som söker en flock där han slipper att strida.

Godnatt.

Fredagspappa

researcher | 06 Maj, 2005 14:06

Vi kom iväg vid halv elva. Det var inte bara vi som skulle slänga sopor om man säger... Nu kommer jag i alla fall in i min klädkammare - den gamla 17'skärmen och den gamla bläckstråleskrivaren är nu på väg till elektronikätverningen. Jag var sugen att norpa åt mig den gamla Classicen som stod därinne men jag är så svensk ibland...

Efter sejouren bland galna pensionärer och äldre baby-boomers som försökte tränga sig in bland oss andra för att slänga sina gamla pinaler åkte vi till Ö&B. Där var det ännu fler galna pensionärer - en höll på att köra rakt in i den öppna bakdörren. Allt för att komma så nära ingången som möjligt. Solstickan började oja sig om att han var hungrig. Och när storebror säger en sak - särskilt när det handlar om mat - hänger Terrorprinsessan på. Så jag tänkte att en grillad korv skulle ge mig lite respit. Icke - korvmojen tog inte kort och jag hade ingen cash. Efter att ha förklarat att pappa är en modern pappa som bara har betalkort gick vi i samlad tropp in i själva affären. Vi köpte en gigantisk godispåse som borde räcka till lördagsgodis fram till midsommar, två nya skruvmejslar, en repstege, sex stycken deoderant (kostade motsvarande vad två kostar i vanliga affären), en stor 5-56 (mannens bästa vän) och lite annat smått och gott. Men piasavakvastarna var slut. I kassan försökte jag få ut cash men icke - policyn på Ö&B är att bara ta den faktiska köpesumman. Varför frågar då kassörskan? Så det blev ingen korv.

Vi åkte till Donkan. Riktig pappalunch. Efter ett antal vändor i den gigantiska lekmojängen gick vi till Fröbergs och köpte **två** piasavakvastar. Det mest spännande var att vi tog en genväg genom buskarna på parkeringen. Tredje planet har dragit en

jävla massa folk till Kupolen. Det var bilar högt och lågt, här var inte bara pensionärerna galna utan alla körde lite hur som helst. Pensionärerna var mer sengångaraktiga: en pensionär som sätter sig i sin bil för att åka från ett köpcenter tar god tid på sig. Det ska sättas fast säkerhetsbälte, det ska fixas och donas. Det blir lätt kaotiskt eftersom tre-fyra bilar står och väntar på att försöka sno platsen. Sen backar de ut. Först ungefär en meter. Så åker de framåt en halv meter. Sen backar de en och en halv meter där de stannar en stund för att titta sig omkring. Efter det kör de fram lite till och tar sig tid för att planera den riktigt långa backningen. Som de sent omsider gör för att sedan äntligen kunna köra framåt och komma iväg. Då brukar det vara så att de kommer på något som inte är riktigt rätt och de står där och fixar till det. Sen åker de äntligen iväg. Det är nerve-wrecking.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Avgiftning – eller vad det nu ska kallas

researcher | 06 Maj, 2005 09:11

Dag två när kroppen ska klara sig på 25 mg mindre medicin. Det känns. Inatt vaknade jag av att min vänsterarm var bortdomnad och det höll i sig länge. Lite skrämmande men jag kände igen det.

Förutom det har jag (som vanligt) bihåleinflammation. Solstickan är snuvig.

Terrorprinsessan är... terrorprinsessig. Och HS är på jobbet.

Kvart i åtta ansåg barnen att dagen var igång och skulle spela spel, helst åka till sopstation och i allmänhet vara intensiva. Jag lyckades få dem på andra tankar...

Men nu är det dags att komma igång. En dusch för att väcka kroppen lite. Godmorgon.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Stängningsdags

researcher | 06 Maj, 2005 01:16

Det är lite fascinerande att se hur "blogosfären" liksom stängs vid 01. Åtminstone den del som jag läser. Dags att sova lite. Imorgon är det ledig pappadag med sopkörning och Ö&B-shopping på schemat. Och om jag hinner blir det bordsmålning.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Den långa vägen

researcher | 05 Maj, 2005 09:49

Idag har jag börjat den långa vägen mot ett medicinfritt liv. Minus 25 mg. En månads avvägning mer fjärdedels 100 mg. Äntligen.

Oroande var att jag igår hade rejält feta "frysningar" i kroppen. Det är lite otäckt.

J berättar om hur Terrorprinsessan föddes. Mitt i allt så finns det ett stråk av mörker.

Det var då min mörka färd tog sin början. Två veckor efter att hon föddes blev jag sjukskriven. Hon har aldrig träffat en helt frisk pappa. (eller så är det det hon gjort).

Jag är två barnsfar. En dotter. Wow! Tror jag är vuxen nu. Äntligen. Nu är jag mest trött fr a eftersom V spydde och hade över 40 graders feber när jag kom hem inatt...

Jag rullar snabbt igenom fyra års dagböcker. Vilken jävla resa det har varit.

Så. Tänkte man att allt skulle bli bra nu när alla var samlade. Känslan av överväldigande när man såg två barn i sovrummet, Terrorprinsessans lilla skrik, Solstickans sökande efter bekräftelse hos pappa eftersom mamma mest hade bebisen vid bröstet hela tiden. Så på morgonen. Jag kände det direkt. Dags igen. Attack. Hjärtat slog och slog. I 200 knyck och våldsamt i obalans, som en staccatotrummis som fått i sig för mycket knark. Ett djur som levde själv i bröstet och inte hörde dit. Andetag gav inget syre. Hyperventilering. Men den här gången visste jag åtminstone att jag inte skulle dö. Orkar inte längre. Varje steg innebär liter av transpiration. HS vågar inte gå ut eftersom hon är rädd för mjölkstockning. Jag går med Solstickan i stormen till dagis. Hoppas att någon hittar oss fort om jag ramlar ihop. Jag har tagit mina beta-blockerare så jag borde klara det. Klarar det. Gör ont, andas hårt. Hjärtat som en stånghammare - fort fort fort och ibland DUNKdudududunk DUNKDUNKdunkdudududunk... misshandlad av min egen kropp. Borde väl gått till läkare, men förra gången var det rätt meningslöst så varför utsätta andra för fara genom att köra bil till vårdcentralen? Ringer och de ska snacka med en läkare så att jag kan få mer medicin... men ingen återkom - glömdes väl bort. Sängen. Försöker vila. Försöker men måste hela tiden hjälpa HS. Sover en stund innan jag måste gå ut i stormen och hämta Solstickan. Vågar inte köra bil. Kallsvettig. Läger mig bredvid alla tre. Tidigt. Solstickan ligger tätt inpå mig hela natten. Läser. Låter mig föras med till en annan värld, en sagovärld som kan få mig att glömma mitt bankande hjärta. Och Frodo, Merry och Bilbo låter mig vila. Hjortrongull smeker min hjässa och jag hör Tom Bombadill sjunga för mig. Till sömns.

Varför hände det här? Det vet jag. För mycket av allt. För mycket sena nätter med tunga samtal. Ingen som kan lyfta av mig det jag får reda på. För mycket oro för bebisen som ska komma. Oro och stress när Solstickan blev sjuk. Och ingen kan säga vad det är. Livet självt. November. Jobbet som aldrig blir klart. Som alltid kräver mer än jag har att ge. Det ständiga dåliga samvetet för att jag gör för lite på jobbet, för att jag gör för lite för min familj, att jag gör för lite för min

hälsa.

ur "Heartbeat" ©2001

Det är ett sätt att få perspektiv. Jag minns allt. Varenda känsla och tanke. Jag minns ångesten som kom att bli min följeslagare genom dödsskuggans dal. Och diverse kroppsliga upplevelser.

Efter räd in i kommersens tempel så var jag rätt slut. Det låter ju mesigt men är man utbränd och har varit sjukskriven sen i november så är det ungefär som att räkna differentialanalys samtidigt som man springer ett maraton under pistolhot.

Skaderapport: en vadmuskel som värker av anspänningen, axlar som håller på att döda mig och en vänsterhand som försöker somna bort. En smula stressad kropp i allmänhet. Inte så farligt i alla fall.

Att sjunka ner i en depression är en process. En resa i sig själv.

Idag är en kass kass kass dag. För just nu är allt dött dött dött dödare än dödast. Och jag kan inte göra något åt det.

Nej.

Jag slutar att trampa vatten. Låter mig sjunka ner i det svarta återigen. Det är så mycket svårare den här gången - jag känner smärtan redan, jag vet hur nära uttraderingen som man kommer. Jag känner det svarta, jag känner smaken av vattnet redan. Jag kom upp men kunde inte häva mig hela vägen upp på torra land.

Håller andan.

ur "Håller andan" ©2002

Resan innebär insikter och smärta. Tron, prästeriet, insikten om att en mor har bedrivit övergrepp, såväl psykiska som fysiska - min egen mor. På mig.

Det är som om jag, varje gång jag tittar ut över min personlighet, har förändrats och jag går konstant vilse i mig själv. Jag känner inte igen mig i mig själv, alla stigar har förändrats och alla landmärken har flyttat på sig. Det är en öken, ett ödeland. Ett dödens fält av ingenting. Det är en vacker dag och den skär sig så mot min själ; svärtan smärtan.

Det jag berättat kan jag knappt själv tro på: en sanning jag önskar att det vore en lögn. Och när de jag älskar inte vågar tro mig, inte kan hårbärgera det blir jag så ensam. Jag känner mig anklagad. Jag känner skulden på mig. Återigen skulden på mig. Livet var mycket lättare då, ingen annan mårde dåligt av det jag berättade, ingen annan behövde hantera det.

En nedåtgående spiral. Döden ser mer och mer ut som en möjlighet, den enda vägen.

Infernal Machine ©2003

jag önskar jag kunde hata jag önskar jag kunde döda jag önskar jag kunde ge igen på alla de som gjort mig illa jag är trött på att alltid vara den som blir kastad som en liten vante hit och dit jag är trött på att bli anklagad för vad som helst, jag är less på att konstant få höra hur jag är att jag borde skärpa mig och göra något åt mitt sätt att vara. jag är trött att aldrig bli försvarad utan alltid behöva försvara mig själv och andra jag har också ett hjärta, det är sönderrivet det är dödat så många gånger att jag slutat räkna det jag har också en själ den är sönderslagen den är dödad så många gånger att jag tröttnat på att räkna men skit i det skit i det jag är den som alltid stått pall jag är den som alltid överlevt jag lärde mig tidigt jag lärde mig av nödvändighet jag är en jävel på det jag är så duktig på att överleva vad som helst att jag slutat ens att hoppas jag har slutat lita på jag har slutat tro det finns ingen utgivande kärlek för mig allt kostar allt kostar skjortan och byxorna fuck it vem fan skulle bry sig om jag försvann egentligen well sorry jag tänker stanna kvar jag tänker inte ge mig last man standing men jag slutar att bry mig om att vara till lags hata mig - bryr jag mig tyck illa om mig - as if someone cared jag tänker brinna igen den här gången tänker jag brännas jag kommer vara så vansinnig och farlig att den som kommer i närheten kommer att göra sig illa jag har inte längre något att förlora jag kan inte förlora något för jag har inget kvar jag sliter ur min själ jag blir en maskin en dödsbringande maskin jag tänker inte vara god längre jag är redan i helvetet varför skulle jag vara rädd för att hamna där jag känner redan den ondes händer jag har sett satans handlingar jag har sett att allt alltid går enligt hans plan och jag ger upp kapitulerar och låter världens inbilskhet vara där den är tro vad ni vill gör vad ni vill jag har stegpat åt sidan jag lägger ner fanan slutar bära på korset jag förändras metamorferas desintegreras i små bitar av brinnande atomer kastas ut från centrum kvar blir ett svart hål svartare än svart svartast

"Push me again

This is the end

Skin against skin blood and bone

You're all by yourself but you're not alone

You wanted in now you're here

Driven by hate consumed by fear

Let the bodies hit the floor"

(Drowning Pool: Let the bodies hit the floor)

Allt faller ihop. Som ett korthus.

Tystnaden är här. Tystnaden från helvetet. Städer där jag blöder. Allt är så tyst. Allt är så otroligt tyst. Jag biter ihop tänderna tills det gör ont. Biter ihop för att inte göra en min. Jag hör gnisslet och tänker på tåg. Tåg som rullar ut från stationen och jag är inte med. Jag fanns bakom murar men de var av glas. Krossades så lätt av stenregnet från himlen. Jag vill inte vara med något mer, jag vill inte vara här. Ta mig bort någonstans. Ta mig bort. Ingenstans. Allt jag har att erbjuda är en trasig man och en koffert med utgångna minnen.

ur "Ta mig bort. Ingenstans." ©2004

Sakta vänder det ändå. Nästan omärkligt. Nästan som en lätt smekning av vinden.

Inatt hittade jag kanske mitt Penuel. Eller i varje fall insikten om det. Nej, min kära. Jag tänker inte starta ett nytt krig på andra sidan Rubicon - jag tänker lägga ner mina vapen och odla min trädgård. Se över horisonten och låta mig fascineras av dess föränderlighet. Jag har målat tavlor och sagt att de är verkliga - men det enda de varit är ögonblicksbilder av något som hela tiden andas och växer, dör och sjunker undan. Återuppstår för att ge nytt liv.

Om en timme ringer väckarklockan.

ur Penuel-sviten ©2004

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(4\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Skyfall

researcher | 04 Maj, 2005 15:50

Oj! Snacka om värsta skyfallet som kom över oss. Det blev liksom helst svart i rummet och sen smällde det till. Rejäl åska. Ojoj...

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(1\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Varför blev du präst?

researcher | 04 Maj, 2005 09:56

Det är en fråga jag ofta får. Och numera har jag inget svar på det. Förr hade jag alla fina svar om kall och att Gud ville det. Nu - nu känns det som en visserligen nödvändig väg att gå men inte speciellt vettig. Vad hade jag där att göra? Ingen aning.

En del undrar varför jag hela tiden funderar över vad jag ska göra med mitt ämbete - ska jag behålla det "utifall" eller avsäga mig det? För mig är den stora frågan om jag kommer att återfinna någon tro. Om jag gör det kanske jag också känner sug efter att vara präst igen. Om jag inte gör det så vill jag heller inte vara präst. Svårt läge. Jag anser inte att man kan vara präst om man inte tror på det hela - fr a ska man inte utföra kyrkliga handlingar om man inte tror på det hela. Och det gör jag inte längre.

Att vara präst påverkar hela ens liv. Och jag mår bättre nu när jag slipper att vara på min vakt, slipper försvara en kyrka jag för flera år sedan tappade tilltron till.

Som präst jobbar man med människor. Det gör jag iofs fortfarande men på ett annat sätt. Jag gillar inte människor egentligen. Inte så mycket att jag är beredd att offra mitt liv, min familj och allt jag har för att hjälpa. Det är en förutsättning för att fungera som präst idag. Annars är man en anomali - något som är rätt ointressant för samhället.

Nu jobbar jag i reklambranschen. Jag tillhör den grupp av reklamare som jobbar med det riktigt "fula" - att hitta ingångarna till konsumentens känslor, drömmar och önsknings. Samtidigt - det är egentligen ingen större skillnad mot att vara präst; och ibland kan jag känna att det här är mer ärligt. I båda fallen handlar det om att sälja in ett koncept som konsumenten inte vet att hon vill ha. Eller till och med medvetet inte vill ha. Som präst kan man lätt övergå till att bli värsta dammsugarförsäljaren. Och hela tiden förväntar man sig en jävla respekt.

Jag tror inte på religionen som essens - däremot är religionen en nödvändig del för människans beteende. Och det är det som marknadsföringen går ut på - att trigga samma punkter som religion gör.

Så på många sätt gör jag samma saker som förut. Fast bättre.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(5\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Ettårskalas

researcher | 03 Maj, 2005 08:38

Jag måste ut och köpa tårta till eftermiddagsfikat. Idag är det precis ett år sedan jag första gången kom till Heimer & Company. Ett år - nu sitter jag som fast anställd planner och copywriter (med 90% tyngdpunkt på planner). Då var jag sjukskriven, petad från den byrå jag arbetstränat på i ett och ett halvt år, och hade ingen aning om vad framtiden skulle ge. Och fick komma hit. Om jag fortfarande trodde på Gud skulle jag säga att det vore försynen. Men nån jävla mening är det ändå.

La Bossa Nova var på invigningen av nya logotypen för Mora of Sweden - fd KJ Eriksson och Frosts knivfabriker - igår. Mora of Swe var det första jobbet jag gjorde. Slängde mig in i ett gigantisk re-brandingprojekt. Och det gick i hamn.

För ett år sedan hade jag precis börjat att köra Researcher.se i ett mer skarpt läge - innan hade det varit en mer intern byråblogg. Nu har jag i snitt 1600 unika besökare varje dag och bränner 13 GB bandbredd per månad.

Idag är jag på väg i min nya karriär - space is the final frontier. Jag är "hemma" efter så många år. Det är här jag hör hemma.

På ett år har jag gått från en loser, en i mångas ögon tröstlös sjukskriven utbränd till att jobba med projekt som kommer ta byrån till toppen (utan hjälp av myten om bergsklättrare).

Inte illa pinkat för en avhoppad och fallen präst!

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(8\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Måndagsbilder

researcher | 02 Maj, 2005 13:15

Helgen har varit pissig. Och nu pissar det ute. Abrupt uppvaknande fick jag när jag stegade utanför dörren imorse för att hämta tidningen och möttes av granddotterns neonrosa damtralla.

Helgen har spenderats hostande och hackande, både HS och jag har varit rejält förkylda. HS fick ju som bekant en ny telefon i förra veckan så hon har haft att göra:

Så nu. En kort vecka. As if man hade tid med det? Det är bara att bita ihop. En kreativ brief ska vara klar idag och sedan är det stora varumärkesjobbet framför en. Vi snackar heaps of data att vada igenom. Och mer ska det bli... Jag behöver en sekretärare. Helt klart.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Färdigbyggd

researcher | 30 April, 2005 16:15

Så är vi äntligen färdiga med vår första Mekano-skapelse. Solstickan är rätt nöjd.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

En återfunnen gammal vän

researcher | 30 April, 2005 12:37

Jag anade det när jag såg testmeddelandet igår eller iförrgår. Nu vet jag: en Babs is in da house! Min kära vän från förr: dödligt vacker och attraktiv med en hjärna som få är utrustade med. Och hon känner precis som en annan när det är Valborg: idag vill man vara student igen...

Läs [Fru Babsans perspektiv](#).

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(1\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Förkyld

researcher | 30 April, 2005 11:18

Inte nu igen. Tanken var att vi skulle på fest i Falun. Ett gäng gamla V-Dalingar som skulle parta Valborg utan barn. Av detta blev intet. Både HS och jag är förkylda som bara den. Mitt huvud känns som en ballong. En spärrballong.

Jag slog en signal till syster och hon stod vid åkanten och väntade på försränningen i Uppsala. Snacka om att man är lite avis.

Morgonen har gått åt till att titta på morgon-TV och nu är Liza Marklund på TV. Hon är så jävla snygg! Och jag faller särskilt för hennes norrländska...

Resten av dagen blir lugn. Jag och Solstickan ska bygga klart Meccano-bilen. Ni får se bilder sen...

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Musten ur

researcher | 29 April, 2005 15:45

Morgonens presentation tog verkligen musten ur mig. Jag är skittrött. Nu vill jag bara hem och slå upp en rejäl Mör åt mig.

Helg igen. Skönt.

Valborg imorgon. Fick mail från syster. Hon är i Uppsala. Första gången Valborgsfirande i Uppsala.

Jag är avundsjuk.

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(2\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Färdig. På olika sätt.

researcher | 28 April, 2005 23:23

För att citera en stor svensk tänkare i rosa träningsoverall: **Äntligen!** Presentationen är klar.

Jag har byggt ett ganska stabilt strategibygge och det får nu gå som det går.

Namnförslagen sitter som en smäck och ingen i arbetsgruppen mer än jag vet vad som kommer imorgon *flinar*.

Har slagit upp ett par fingrar (konstigt uttryck...) Four Roses Bourbon - jag fick en halvflaska i födelsedagspresent av jobbet. Nej, det är inte någon höjdare bland bourbon men någon (läs La Bossa Nova) har lyssnat på mitt orerande om att nästa trend inom whisky stavas med e och kallas bourbon. Och med mycket is är även Four Roses helt ok. Men jag är rätt nyfiken på de mer premiumaktiga märken som är på ingång. Fr a Maxxium har ett antal märken som är klart intressanta.

Enda smolket på en annars perfekt genomförd kväll är att HS refillabbonnemang på nya mobiltelefonen inte ville funka - men hon verkar tagit med den till LC ändå. Hon vill väl flasha lite att hon för första gången faktiskt har en modern telefon...

Nu skulle jag egentligen posta lite på Researcher - men det känns inte som jag kommer skriva något som är värt att läsa.

Halv nio imorgon är det pitch-time. Sen är det bara att börja med nästa branding och renaming-projekt. De har köpt mitt förslag. Snart har jag bytt namn på två större företag...

Nu har en folkdräktsklädd HS kommit hem från LC:s valmöte...

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Övertid - över tid

researcher | 28 April, 2005 20:13

Så sitter man här - en fetstor presentation som ska göras imorgon för kund. Pitch om strategi för ett rejält stort projekt. Vi är tre byråer. Jag höll på att få hjärnblödning när det började jiddras om namnförslagen - idag på eftermiddagen...

De andra på jobbet är på fest med en kund. Själv var jag tvungen att åka hem eftersom HS skulle på LC. I folkdräkt. Jojo... Fast det finns något märkligt attraktivt med folkdräkt ändå - jag vet inte vad det är - kanske den markerade höftlinjen... Carl Larsson-varning. Särskilt på en sån smal kvinna som min fru.

Jag och sonen har byggt Mekano i en timme efter att Terrorprinsessan somnat. Mekano är pill-göra men det är rätt mysigt. Fast som vanligt är det skavsårsvarning i öronen eftersom Solstickan kan prata ikull vem som helst.
...han har nog fått sin eviga svada från mig - för hans mor har sin kvar...

Innan Terrorprinsessan somnade läste vi Snövit, ur någon udda samling av "prinsessberättelser" - en sorts fortsättning på Disneys kända prinsesshistorier. Lite "vad hände sedan...". Min dotter är en sucker på romantik. Favoritfilmer är Pochahontas I och II, Ringaren från Notre Dame och liknande riktigt romantiska stories. Fast det är klart - hon ser gärna Teenage Ninja Turtles med sin storebror också...

Solstickan fick present idag när han kom hem. På dörren hängde en påse med avlagda leksaker från grannbarnen - de skyfflar över allt möjligt och idag var rena femtanan: två cowboypistoler! Solstickan har gått runt och pangat med dem hela kvällen. Terrorprinsessan tog hand om de tre små vattenkannorna och stack direkt ut och vattnade blommor.

Titta inte på mig, ni medlemmar i F! - jag har inte gjort nåt! De blev såna här av sig själva!! Jag lovar!!!

:)

En god make

researcher | 27 April, 2005 20:54

Om jag är en tekniknörd så är min fru det motsatta... Men nu började även utbytesbatteriet i hennes Nokia 3110 ge med sig. Så jag åkte ut till Coop Power och köpte henne en Sonyericsson K500i. Nu sitter hon och läser manualen.

Det mobilnummer hon har är samma som vi haft sedan 1996 då vi köpte vår första mobil. Snacka om utslitet nummer. Och hennes SIM-kort är rätt utslitet det med... det är antagligen från samma tid...

Själv har jag en Motorola V3Razr.

En röst från förr

researcher | 27 April, 2005 20:20

En röst från förr

...och den är min.

Jag googlade på mitt namn (faktiskt för att hitta min egen hemsida som jag helt glömt bort adressen till...) och hittade en massa gammalt junk. Artiklar och annat som ligger och skräpar här och var.

Så visade det sig att Tele2/Swipnet inte raderar gamla sidor utan de ligger kvar. Jag hittade en påsknattspredikan som jag höll - antagligen 1998 i Grytnäs.

En lite underlig känsla att läsa den. Nu. Efter allt som hänt. Den är bra - jag kan fortfarande stå för den även om jag inte längre tror på det hela. Eller hur jag nu får ihop, det rent logiskt.

...eller anläggningsföretagare

researcher | 27 April, 2005 10:01

Inte nog med att läkare gör rejält bra pengar per minut... vi har bett om priser för uppförandet av en 23 meter lång mur, cirka en meter hög och fick det: 45 lök. För att citera en känd svensk-afrikansk tänkare: "Hello Africa, tell me how ya doin"

45000 balubas är en tolfedel av vad hela huset kostade. För en murjavel?! Av betong? Glöm det, Svensk Markservice.

500 spänn/10 minuter

researcher | 27 April, 2005 09:09

Jag var hos ny läkare idag. Tvungen att byta eftersom min förra läkare - den som pumpat mig full av medicin inte längre vill ha med mig att göra eftersom jag bytt arbetsgivare.

Privatläkare - 500 pix för tio minuter... det är en rätt bra timdebitering. Själv kostar jag 850-1000 kr (ex moms visserligen) i timmen...

Vilken miss, miss Linda

researcher | 26 April, 2005 15:50

Lindas blog har valt att fimpa det ip-nummer jag (och många med mig) sitter bakom.

Gott så. Problemet är att vi är rätt många som delar på det... har hon tänkt på det?

Just IP-vaktande och host-denials är ett synnerligen trubbigt sätt att utestänga personer man inte gillar. Det innebär helt enkelt att för att utestänga en person stänger man ute alla som sitter på samma router.

Ett exempel var i samband med Internetworlds något amatörmässigt skötta blog-tävling. Efter att de startat om det hela la de till en ip-spärr. Det innebar att företag bakom samma ip bara kunde rösta en gång. Chadie tog upp det: för henne innebar det helt enkelt att endast en av de närmare 200 som sitter på det nätverket kunde lägga sin röst på IW:s tävling.

En annan sak kan vara att någon annan antingen ip-nappat eller helt enkelt lånat en annan persons dator/nätverk. Att då resolut stänga ute genom att blockera ett ip-nummer innebär att man stänger ute personer som är oskyldiga.

I det föreliggande fallet tycker visserligen fröken Linda att jag är en otrevlig person per se men ändå.

Tråkigt är det eftersom jag gärna läser mode- och designinriktade bloggar för Researcher.se.

Jinge jinglar vidare

researcher | 26 April, 2005 08:28

Jinge jinglar vidare

Uppdaterad: Herr Jinge väljer att skydda sin egen rättshaverism och publicerar inte kommentarer som försöker göra sakfelen någorlunda tillrättagda. Själv påpekar han att "någon säger att men... jag vet inte jag". Han är en sorglig typ.

Prästen det handlar om är en oerhört timid, godhjärtad och mjuk person - allt som jag inte är :). Tycker det är synd att en sån tomte som Jinge använder denna person till att försöka sprida rykten om mig. Å andra sidan är jag inte förvånad.

Blogsfärens Gossen Ruda spenderar sin tid med att leka provatdetektiv och tror att han fått upp ett riktigt köttben: Nakenbilder på präst. Det riktigt snygga han gör är att lite snyggt insinuera att det skulle vara undertecknad: *Ja galningar finns det som bekant överallt. Prällen ifråga är numer inte längre präst, föga förvånande kanske. Det jag undrar är förstås vad han sysslar med idag... Vart tar en sparkad prälle vägen?*

Synd att den gode Jinge väljer att blunda för några saker:

Bilderna på prästen från en liten by utanför Falun (visserligen brukar Faluborna skämta om att Borlänge är en by utanför Falun men i det här fallet handlar det om en by mot Gävletrakten) var publicerade på ett medlemsforum för hbt-personer. Prästen har för några år sedan med buller och bång kommit ut som homosexuell. (Jag är varken homosexuell eller bor i den byn).

Den biskopliga upprördheten var ungefär lika politiskt korrekt som Jinges pseudomoralism. Jag har själv haft kontakt med Clas-Bertil och påpekat att jag tycker han är dålig på att stödja präster och dålig på att ta reda på alla fakta.

Prästen ifråga har inte slutat (inte vad han berättade senast jag pratade med honom) och inte heller blivit sparkad. Rent faktiskt så kan en präst få sparken från sin tjänst i en specifik församling. Det innebär dock inte att prästen slutar vara präst. För att inte få utöva kyrkliga handlingar måste en präst förlora ämbetet. Detta sker ytterst sällan och efter ett antal mediaintensiva ämbetsdiskussioner är det i princip endast möjligt att avsäga en präst hans/hennes ämbete utifrån ett grovt brott.

Själv har jag sagt upp mig från min tjänst som ungdomspräst. För Jinge hade det varit enkelt att ta reda på det men det är klart - då hade ju hela grejen fallit.

Fan, bättre kan du väl?

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(13\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

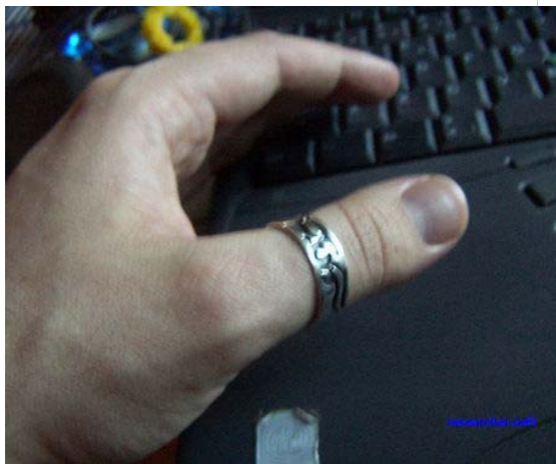
Tribalism

researcher | 25 April, 2005 21:33

Jag fick födelsedagspresenter av fru och barn. Jag önskade mig just en tumring och ett nytt halsband. Jag hade totaltröttnat på mitt tunga guldkors - det kändes inte som jag längre efter att jag lämnat prästeri och tro bakom mig.

Idag var jag och hämtade ringen också - den var lite liten från början :)

[Speciellt](#) :: [Kommentarer \(0\)](#) :: [Länk](#) :: [Trackbacks \(0\)](#)

Uppmärksamhet

researcher | 25 April, 2005 20:54

Oj. Inte trodde jag att den här bloggen skulle få sån uppmärksamhet ([yukio.se](#) mfl). Jag har lite till och från testat olika gratistjänster eftersom jag redan slår i bandbreddtaget på [Researcher.se](#) valde jag att köra Researcher 2 på Bloggi.

Tyvärr saknar jag ett antal grejer här på Bloggi.se: bland annat fattar jag inte riktigt hur man lyckas trackbacka och det känns en smula "instängt" - var fan är koden?!!! :).

Om jag lyckas minnas min inloggning till Blogsme kan det hända att jag flyttar Researcher 2 - men ni får veta det.

Det lutar mer och mer åt att jag låter Researcher 2 bli min personliga dagbok. Jag har tröttnat på Lunarstorm (nick: nws) och den andra communityn behöver jag ta en paus ifrån. En lång en.

Vad det blir får framtiden utvisa - jag lovar inget.